

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym, w braku ważnej podstawy prawnej rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232⁽¹⁾ narusza zasadę przyznania wyrażoną w art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a w każdym razie zasadę równowagi instytucjonalnej ustanowioną w art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym w braku przyjęcia środków zapewniających wykonanie wyroku w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, C&J Clark International, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 266 TFUE.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym nakładając cło antydumpingowe na przywóz obuwia „który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009⁽³⁾”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 1 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036⁽⁴⁾, oraz zasadę pewności prawa (niedziałania prawa wstecz).
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym poprzez nałożenie cła antydumpingowego bez przeprowadzenia ponownej oceny interesu Unii, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036; w każdym razie stwierdzenie, że nałożenie cła antydumpingowego leżało w interesie Unii stanowiło oczywisty błąd w ocenie.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym poprzez przyjęcie aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 TUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamu oraz wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006 L 275, s.1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2009 L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – Roland / Komisja

(Sprawa T-132/18)

(2018/C 152/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Roland SE (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: S. De Knop, A. Willems oraz C. Zimmermann, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie dopuszczalności skargi;

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30); oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym, w braku ważnej podstawy prawnej rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾ narusza zasadę przyznania wyrażoną w art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a w każdym razie zasadę równowagi instytucjonalnej ustanowioną w art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym w braku przyjęcia środków zapewniających wykonanie wyroku w sprawach połączonych C 659/13 i C 34/14, C&J Clark International, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 266 TFUE.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym nakładając cło antydumpingowe na przywóz obuwia „który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 ⁽²⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1294/2009 ⁽³⁾”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 1 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036 ⁽⁴⁾, oraz zasadę pewności prawa (niedziałania prawa wstecz).
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym poprzez nałożenie cła antydumpingowego bez przeprowadzenia ponownej oceny interesu Unii, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036; w każdym razie stwierdzenie, że nałożenie cła antydumpingowego leżało w interesie Unii stanowiło oczywisty błąd w ocenie.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym poprzez przyjęcie aktu wykraczającego poza to, co jest konieczne do osiągnięcia jego celu rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 5 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 TUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. 2017 L 319, s. 30).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006 L 275, s.1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. 2009 L 352, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – Deichmann-Shoes UK Ltd / Komisja

(Sprawa T-141/18)

(2018/C 152/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deichmann-Shoes UK Ltd (Leicestershire, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. De Knop, B. Natens, A. Willems i C. Zimmermann, lawyers)